

Visita a l'escola del Mas d'En Ramona

A.M.P.A

El dia 27 d'abril, l'A.M.P.A. va organitzar una sortida a peu a l'Escola del Mas d'En Ramona, per fer-li una visita aprofitant que havia estat endreçada com a motiu de les Jornades Culturals al Col·legi Públic la Moreria.

Eixirem a les 9'00 h. del matí des de la Plaça d'Espanya, i tots, des de el xiquets més xicotets, de 7 anys, fins a la més veterana del grup, Pepita "la de Compendis" vam gaudir de la caminata i de la visita. L'amic Benjamí Barberà ens va explicar les seves vivències i records d'infantesa al Mas d'En Ramona, tal i com podeu llegir en el text que voreu a continuació.

MA PRIMERA ESCOLA

Que tard vaig arribar-hi!
Que d'hora et vaig deixar!

L'excessiu embolcallament protector de ma família envers l'infant que jo era aleshores, no em va permetre de conèixer-te abans.

Et mirava quan passava per davant amb mon pare.

Mestrestant ell regava l'alfals, jo remuntava el camí.

Aclapat d'arrere d'un romaní, el meu esguard es fonia amb ta ombra.

Penetrava tes grosses parets i assajava d'imaginar-me el teu interior.

Necessitava conèixer-te a fons.

D'ençà que els teus deixebles encetaven l'esbarjo -trencat el silenci d'aquest paratge per

llur xerinola eixordadora- m'amagava al recer de la mota de la sènia.

Tenia vergonya de trobar-me la mestra.

Represa la tasca escolar, tornava a tafanejar ton envoltant.

El deler escodrinyador no em deixava viure.

De tornada a casa, preguntava a mon pare.

Quan podré anar a l'escola?

Encara és d'hora, no veus que vivim lluny!

Què has de fer tot soliu per aquests camins?

No comprenia les explicacions que em donava, per bé que ho intentava.

Però, sortosament, tot ve que hi arriba.

Amb la motxilla a l'esquena

Acompanyat per l'àvia fins a les Mataces

Un bon dia t'ofereixo 9 anys d'infantesa i una ànima verge.

Vas sembrar en mi la primera llavor, les primeres lletres i l'educació.

Passat el llindar, quin barreig de sensacions!

Vergonya, admiració curiositat i deler apaivagat

Forment un tot que m'envaeix el magí.

És el primer dia.

El guardo al més pregon i mai s'esborrarà.

La primera lliçó, la primera còpia, el primer dibuix

Els càstigs observats i les primeres relacions amb els companys.

Em preguntava

Aconseguiré algun dia comprendre el que diu aquesta dona?

Aquesta llengua no és la de ma casa.

